

skal vi altså gøre det attraktivt overhovedet at sende noget, ellers kommer de kanaler til at stå tomme med stramme reklameregler; så er det kun Danmarks Radio og TV 2, der sender.

Til sidst skal jeg ganske kort sige, at når der i bemærkningerne til forslaget står, at det ikke har nogen miljømæssig effekt, er det noget vrøvl, for konsekvenserne af restriktioner omkring børnereklamer bliver, at der bliver trykt og distribueret mange flere BR-kataloger. Det synes vi ærlig talt er noget skidt.

Vi synes også, det er noget skidt, at ministeren får adgang til at opkræve gebyrer, uden at der er nogen grænser for, hvor høje de gebyrer bliver.

Og til sidst vil jeg sige, at vi ærlig talt synes, tiden er løbet fra kortbølgeradiovirksomheden. Moderne mennesker lytter ikke til kortbølgeradio, de slår naturligtvis op på Internettet, hvor de både kan få levende billeder og masser af nyheder fra Danmarks Radio og TV 2. Der er ingen i dag, der drømmer om at lytte til kortbølgevirksomhed.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Det er mange spørgsmål, der er stillet i løbet af debatten her. Jeg skal takke for dem alle sammen.

Det første, som jeg vil tage fat i, er fra hr. Poul Nødgaard, som er lidt knotten over, at vi stadig væk bruger public service som betegnelse for det, det her lovforslag handler om.

Jeg vil gerne benytte lejligheden her til at udskrive en konkurrence blandt Tingets medlemmer om at finde en anden betegnelse. For det er klart nok, at public service ikke er et særlig dansk begreb, men på den anden side har vi altså ikke kunnet finde et, der er bedre. Jeg tror ikke, jeg er den første kulturminister, der ikke har kunnet finde et begreb, der er bedre, og ordførerne er nok heller ikke de første, der ikke har kunnet finde et begreb, der er bedre.

Men hvis vi skal definere det, betyder det, at det er til fælles bedste, altså at vi vil have noget, som er til fælles bedste. Men det er jo ikke særlig mundret. Og hvad er så til fælles bedste? Der har i løbet af debatten været en enkelt ordfører, som kritiserede, at vi ikke gik ind og definerede skarpt nok, hvad public service er. Jeg synes sådan set, at hvis man ser bemærkningerne til § 6 b og ser, hvor præcise vi er i definitionen af, hvad public service er, må de fleste ordførere kunne stille sig tilfredse. Vi går ind her og definerer meget præcist, hvad det er, vi vil med vo-

res public service-medier, definerer meget præcist, hvad vi mener public service er.

Fru Tove Videbæk efterspurgte i den sammenhæng, at det humanistiske kristne også skulle fremgå som en del af public service-forpligtelsen. Det synes jeg sådan set at vi allerede har med, i og med at vi tager udgangspunkt i, at public service-medierne og public service skal tage udgangspunkt i dansk kunst og kultur, og det er klart, at den humanistiske og kristne kulturarv er en meget vigtig del af dansk kultur. Der står desuden i præambelen til, hvad public service er, at public service-virksomheden skal reflektere mangfoldigheden af kulturinteresser i det danske samfund. Og dér mener jeg også, at det humanistiske kristne er med.

Fru Tove Videbæk efterspurgte også, hvad vi agtede at gøre i forhold til handicappede, og igen må jeg understrege, at vi har de handicappede meget stærkt med inde i lovforslaget, i og med at det er understreget, at TV 2 og Danmarks Radio har forpligtelse til at bruge de nyeste teknologier i forhold til at sikre de handicappede adgang til public service-medierne og programvirksomheden.

Så meget om, hvad public service er.

Hvad er udgangspunktet for lovforslaget? Ja, det er selvfølgelig at realisere det, jeg her har sagt om public service, først og fremmest at skabe et fælles kommunikationsrum, at sikre, at vi danskere fortsat kan tale sammen, selv om en stadig større del af medievirksomheden bliver »on demand«.

Samtidig er udgangspunktet at forudskikke mediekonvergens. Jeg er nemlig fuldstændig overbevist om, at det, der sker i de kommende år, er, at de forskellige medier smelter sammen: aviser, radio, tv, Internet.

Det er baggrunden for, at public service-begrebet i dag for det første er frigjort for institutioner, for det andet er frigjort for medier. Public service-virksomhed skal vi finde både på radio, tv og Internet. Det synes jeg sådan set er det allervigtigste i det her lovforslag.

Der er faldet nogle bemærkninger om licensens størrelse. Det, vi har gjort i forligskredsen, det, vi har gjort i regeringen, er, at vi har sat os ned og gennemgået: Hvordan ser reklameindtægtsmulighederne ud de næste 4 år? Dernæst har vi set på: Hvad er det vi vil have? Hvad er det for nogle krav, vi vil stille til vores public service-virksomheder? Derefter har vi set på: Hvad mangler vi af penge for at kunne realisere det?